

ÒPERA

Maria Miró

SOPRANO. INTERPRETA EL PAPER DE NANNETTA A L'ÒPERA 'FALSTAFF', AL LICEU

“Tenia moltes ganes de tornar al Liceu”

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

La soprano barcelonina Maria Miró té quatre cites al Liceu, on interpreta el paper de Nannetta a l'òpera *Falstaff*, de Verdi, els dies 10, 13, 16 i 19 de juliol. “M'encanta debutar en papers”, diu Miró, que es va estrenar al Liceu el 2013 en la cantata *L'Atlàntida*, de Manuel de Falla i Ernesto Halffter. Hi va tornar aquell mateix any amb *Cendrillon*, de Massenet, i després a *I due Foscari* (2015) i *Il trovatore* (2017), totes dues de Verdi.

L'últim cop que vas ser al Liceu va ser amb *Il trovatore*, de Verdi, el 2017. Ara hi tornes amb *Falstaff*, també de Verdi.

Sí, ha sigut casualitat. Tenia moltes ganes de tornar al Liceu. És l'òpera de la meua ciutat.

Com és que ha passat tant de temps?

Havia de cantar la Micaela a *Carmen*, però es va cancel·lar per la pandèmia. Després em van oferir altres papers, però coincidien amb altres que tenia al Teatro Real.

Com entomes la Nannetta de *Falstaff*?

Falstaff és l'última òpera de Verdi, una obra mestra i la seva gran comèdia. La vocalitat és molt diferent de la del Verdi habitual dels drames. Té moltes influències mozartianes i és una obra molt coral, molt rítmica a vegades. Realment és un treball molt d'equip. La Nannetta, això sí, té alguns trossos més melòdics, que són molt macos, amb el Fenton, i l'ària final seva també és molt més lírica.

Aquest és el moment culminant del personatge?

El seu moment més important, sí, però abans també té moltes parts concertants amb les alegres comares de Windsor i diversos duos preciosos amb el Fenton.

¿El personatge s'adiu també amb les teves característiques com a intèrpret, no només com a cantant? Últimament, he fet molts més drames, personatges molt profunds, psicològicament parlant, i més dramàtics des del punt de vista teatral, però vocalment lírics. I és veritat que tenia moltes ganes de tornar a fer comèdia perquè m'agrada molt i així puc explotar la meua vis còmica. Al Real havia fet la Mariana a *La*

prohibició d'estimar, de Wagner, que és una obra molt divertida. També he fet personatges mozartians com ara la comtessa a *Le nozze di Figaro* i la primera dama a *La flauta màgica*, però en els últims anys havia fet menys comèdia. En tinc moltes ganes.

Havies fet tragèdies, de fet.

Sí. Per exemple, *La Regenta*, de Marisa Manchado, que és un personatge superfascinant i molt complex. O *Yerma*, d'Heitor Villa-Lobos. Està bé, la varietat.

T'agrada la proposta escènica de Laurent Pelly?

Sí, m'agrada molt. Crec que el públic s'ho passarà molt bé. És una posada en escena complicada, entre comeses, per als cantants: estem tota l'estona pujant i baixant escales... amb talons. L'element central és una casa que té diferents pisos i que exigeix una mica de resistència física perquè no parem, però és preciosa.

Musicalment, com és el paper de Nannetta?

És un paper per a una soprano lírica, com jo, que soc lírica pura. Té parts de concertants molt rítmics amb les alegres comares de Windsor i moments més melòdics, amb més *legato*, amb el Fenton, l'enamorat. I l'ària final, que és molt lírica. És un paper molt maco.

Vas estudiar medicina, com el tenor David Alegret. N'has parlat amb ell sobre aquesta singularitat compartida?

Sí que n'hi he parlat, tot i que ell no va acabar la carrera. Tinc aquests dos vessants. El que passa és que el cant és el que realment m'apassiona. Cant des dels 6 anys. Vaig cantar amb el Cor Vivaldi de l'Oscar Boada, que va ser qui va descobrir el talent que tenia i em va dir d'estudiar instruments, flauta travessera, piano. Hi vaig estar dels 6 als 17 anys, al cor, i vaig fer de solista en diverses obres. Després vaig començar medicina, perquè els meus pares són metges. No tinc cap músic a la família. Igualment, combinava les dues coses. Vaig fer especialitat de dermatologia, i un cop vaig acabar, vaig tenir la sensació vital d'intentar dedicar-me al cant.

No era molt dur? Són dues disciplines que requereixen molta dedicació.

Sí. Al matí anava a la Facultat de Medicina i a la tarda al Conservatori del

MICHAL NOVAK / BRIDGE

“Nannetta és un paper molt maco per a una soprano lírica com jo”

“Al matí anava a la Facultat de Medicina i a la tarda al Conservatori del Liceu”

Liceu. Va ser una època de molt d'estudi, però és que m'agrada estudiar i aprendre. Quan vaig acabar medicina, vaig pensar: això ja ho tinc, intentem el cant. Vaig anar a Anglaterra a fer un màster de cant de dos anys i al tornar vaig dir: entesos, ara què faig? Estic en un moment molt bo com a soprano lírica i intento no anar massa aviat cap a repertoris massa grans. És a dir, intento mantenir la veu fresca, amb aguts, per no perdre tota la meua extensió. Això sí, la veu va guanyant una mica de cos, és normal. Ara, per exemple, m'agradaria cantar la Mimì [de *La bohème*] o la Liù [de *Turandot*], cantar Puccini. I m'agradaria fer altres papers de Verdi una mica més veristes, com Desdèmona [d'*Otel·lo*].

Tens un repertori prou ampli com a soprano lírica, però quins papers t'agradaria fer d'aquí a cinc anys?

Estic en un moment molt bo com a soprano lírica i intento no anar massa aviat cap a repertoris massa grans. És a dir, intento mantenir la veu fresca, amb aguts, per no perdre tota la meua extensió. Això sí, la veu va guanyant una mica de cos, és normal. Ara, per exemple, m'agradaria cantar la Mimì [de *La bohème*] o la Liù [de *Turandot*], cantar Puccini. I m'agradaria fer altres papers de Verdi una mica més veristes, com Desdèmona [d'*Otel·lo*].

Havies de cantar Violetta a *La traviata* aquest any, oi?

Sí, però em vaig posar malalta. Em feia molta il·lusió cantar a *La traviata* de la Fundació Òpera Catalunya. No m'havia passat mai, de posar-me malalta i haver de cancel·lar.

Fan bona feina, oi, a la Fundació Òpera Catalunya?

Sí, perquè apropen l'òpera a tot Catalunya, a diferents ciutats. I per als cantants és ideal per debutar en papers. A més a més, com que fas gira et permet rodar el personatge.

Dels projectes de futur, quins es poden explicar?

Tinc un debut que em fa molta il·lusió al festival Musika-Música de Bilbao, però encara no et puc dir el què. També torno a l'òpera de Tenerife.

A Tenerife hi vas cantar *Yerma*.

Sí, i vaig fer una altra òpera contemporània, *Fuenteovejuna*, de Jorge Muñiz, que hi feia de Laurencia. I també vaig fer d'Echo a *Ariadne auf Naxos*, de Richard Strauss. Ara hi tornarem a fer *Tránsito*, de Jesús Torres, que era una producció del Teatro Real del 2021 que es va tornar a fer al Palau de les Arts de València el 2024 amb una nova producció que és la que farem a Tenerife. Tinc altres projectes que encara no es poden explicar.

El teu repertori va d'*Alceste*, de Gluck, a òperes del segle XXI com *Tránsito*.

M'agrada una mica explorar diferents repertoris i també donar suport als nous compositors en obres en què pots arriscar molt tant vocalment com actoralment perquè m'agrada explorar els límits i la meua capacitat interpretativa i vocal. I també m'encanta revisitar el repertori més clàssic, obres amb grans referents en les quals intento posar sempre la meua personalitat i la meua manera de fer. I m'agradaria fer més repertori simfònic.

Per exemple?

Vaig fer l'*Elies* de Mendelssohn fa uns anys i m'agradaria tornar-lo a fer.

I tens tessitura per fer un *Rèquiem* de Verdi?

Me'l van oferir fa uns anys i vaig dir que no. Crec que ara sí que podria. M'encantaria! Imagina't, un *Rèquiem* de Verdi. —